

P7_TA(2014)0126

Vardarbības pret sievietēm apkarošana

Eiropas Parlamenta 2014. gada 25. februāra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par vardarbības pret sievietēm apkarošanu (2013/2004(INL))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 225. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 3. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, proti, tās 23., 24. un 25. pantu,
- ņemot vērā 2009. gada 24. marta rezolūciju par cīņu pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas Savienībā¹ un 2012. gada 14. jūnija rezolūciju par sieviešu dzimumorgānu kropļošanas izbeigšanu²,
- ņemot vērā 2009. gada 22. aprīļa deklarāciju par kampaņu „Saki NĒ vardarbībai pret sievietēm”³,
- ņemot vērā 2009. gada 26. novembra rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu⁴,
- ņemot vērā 2011. gada 5. aprīļa rezolūciju par prioritātēm un pamatnostādņu izklāstu jaunai ES politikai vardarbības pret sievietēm apkarošanai⁵,
- ņemot vērā 2013. gada 6. februāra rezolūciju par ANO Sieviešu statusa komisijas 57. sesiju: visu veidu vardarbības pret sievietēm un meitenēm izskaušana un novēršana⁶,
- ņemot vērā 2007. gada 11. oktobra rezolūciju par sieviešu slepkavībām Meksikā un Centrālamerikā un Eiropas Savienības lomu to apkarošanā⁷,
- ņemot vērā Komisijas Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģiju (2010.–2015.), ko iesniedza 2010. gada 21. septembrī,
- ņemot vērā Komisijas Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānu (COM(2010)0171),
- ņemot vērā Tiesību, vienlīdzības un pilsonības programmu 2014.–2020. gadam,

---

¹ OV C 117 E, 6.5.2010., 52. lpp.

² OV C 332 E, 15.11.2013., 87. lpp.

³ OV C 184 E, 8.7.2010., 131. lpp.

⁴ OV C 285 E, 21.10.2010., 53. lpp.

⁵ OV C 296 E, 2.10.2012., 26. lpp.

⁶ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0045.

⁷ OV C 227 E, 4.9.2008., 140. lpp.

- ņemot vērā Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības (EPSCO) padomes 2010. gada 8. marta secinājumus par vardarbības pret sievietēm izskaušanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvu 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI¹,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 18. septembra atzinumu „Vardarbības ģimenē pret sievietēm izskaušana”²,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes saistībā ar vardarbību pret sievietēm un meitenēm un jebkādas pret viņām vērstas diskriminācijas apkarošanu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencija),
- ņemot vērā 11. panta 1. punkta d) apakšpunktu Konvencijā par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu, ko 1979. gada 18. decembrī ANO Ģenerālā asambleja pieņēma ar Rezolūciju Nr. 34/180,
- ņemot vērā ANO juridisko instrumentu noteikumus cilvēktiesību jomā, īpaši attiecībā uz sieviešu tiesībām, piemēram, ANO Statūtus, Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību un prostitūcijas ekspluatēšanu no trešo personu puses, Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW) un tās fakultatīvo protokolu, Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem un 1951. gada Konvenciju par bēgļu statusu, kā arī neizraidīšanas principu, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām,
- ņemot vērā citus ANO instrumentus par vardarbību pret sievietēm, piemēram, 1993. gada 25. jūnija Vīnes deklarāciju un rīcības programmu, ko pieņēma Pasaules cilvēktiesību konferencē (A/CONF. 157/23), un 1993. gada 20. decembra Deklarāciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu (A/RES/48/104),
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 1997. gada 12. decembra rezolūciju „Noziedzības novēršana un krimināltiesiski pasākumi pret sievietēm vērstas vardarbības izskaušanai” (A/RES/52/86), 2002. gada 18. decembra rezolūciju „Goda aizstāvības vārdā pastrādātu noziegumu pret sievietēm izskaušana” (A/RES/57/179) un 2003. gada 22. decembra rezolūciju „Ģimenē pret sievietēm vērstas vardarbības izskaušana” (A/RES/58/147), kā arī ANO Ģenerālās asamblejas 2013. gada 5. marta rezolūciju „Pasaules mēroga centienu pastiprināšana, lai izskaustu sieviešu dzimumorgānu kropļošanu” (A/RES/67/146),
- ņemot vērā ANO augstā cilvēktiesību komisāra īpašo referentu ziņojumus par vardarbību pret sievietēm un ANO Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komitejas pieņemto Vispārējo ieteikumu Nr. 19 (11. sesija, 1992. gads),

---

¹ OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.

² OV C 351, 15.11.2012., 21. lpp.

- ņemot vērā Ceturtajā pasaules sieviešu konferencē 1995. gada 15. septembrī pieņemto Pekinas deklarāciju un rīcības platformu un Parlamenta 2000. gada 18. maija rezolūciju par pasākumiem, kas veikti saistībā ar Pekinas rīcības platformu¹, 2005. gada 10. marta rezolūciju par Ceturtais pasaules sieviešu konferences rīcības platformas lēmumu izpildes kontroli (Pekina +10)² un 2010. gada 25. februāra rezolūciju par Pekinu +15 — ANO rīcības platformu dzimumu līdztiesībai³,
  - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2006. gada 19. decembra rezolūciju „Centienu pastiprināšana, lai izskaustu jebkāda veida vardarbību pret sievietēm” (A/RES/61/143) un ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 un Nr. 1820 par sievietēm, mieru un drošību,
  - ņemot vērā Sieviešu statusa komisijas 57. sesijas secinājumus par jebkāda veida vardarbības pret sievietēm un meitenēm izskaušanu un novēršanu,
  - ņemot vērā ANO īpašās referentes *Rashida Manjoo* 2012. gada 16. maija ziņojumu par vardarbību pret sievietēm, tās cēloņiem un sekām,
  - ņemot vērā sabiedrības novecošanas jautājumiem veltītā Madrides Starptautiskā rīcības plāna 5. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas pievienotās vērtības novērtējumu⁴,
  - ņemot vērā Reglamenta 42. un 48. pantu,
  - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumu (A7-0075/2014),
- A. tā kā Direktīvā 2012/29/ES⁵, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus, vardarbība dzimuma dēļ ir definēta kā vardarbība, kas ir vērsta pret personu minētās personas dzimuma, dzimumidentitātes vai dzimuma izpausmes dēļ vai kas nesamērīgā pārsvarā skar konkrēta dzimuma personas; tā kā tās rezultātā cietušajam var rasties fizisks, seksuāls, emocionāls vai psiholoģisks kaitējums vai ekonomisks zaudējums, to saprot kā diskriminācijas veidu un cietušā pamatbrīvību pārkāpumu un tā var ietvert vardarbību tuvās attiecībās, seksuālu vardarbību (tostarp izvarošanu, vardarbīgu dzimumtieksmes apmierināšanu un uzmākšanos), cilvēku tirdzniecību, verdzību, kā arī dažādus kaitējošu darbību veidus, piemēram, piespiedu laulības, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu un tā dēvētos goda aizstāvības noziegumus;
- B. tā kā ar dzimumu saistītā vardarbībā ir iesaistīti visu vecumu, izglītības, ienākumu līmeņa un sociālo grupu cietušie un vainīgie, šī vardarbība ir saistīta ar nevienlīdzīgu varas samēru sieviešu un vīriešu starpā, priekšstatiem un uzvedību, kam pamatā ir mūsu

¹ OV C 59, 23.2.2001., 258. lpp.

² OV C 320 E, 15.12.2005., 247. lpp.

³ OV C 348 E, 21.12.2010., 11. lpp.

⁴ PE 504.467.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīva 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI (OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp.).

sabiedrībā pastāvošie stereotipi, kuri ir jāapkaro visagrīnākajā stadijā, lai mainītu attieksmi;

- C. tā kā sievietes aizvien vairāk ir pakļautas vīru, partneru, bijušo vīru vai bijušo partneru vardarbībai; tā kā dažās valstīs krasi ir pieaudzis cietušo skaits un ir vērojama tendence, ka piedzīvotās vardarbības sekas kļūst aizvien nopietnākas, izraisot pat cietušo nāvi, un statistika liecina, ka pieaug nogalināto sieviešu īpatsvars kopējā slepkavību skaitā;
- D. tā kā statistikas apsekojumi dažās valstīs parāda — lai gan slepkavību skaits kopumā nav palielinājies, pieaug nogalināto sieviešu īpatsvars kopējā skaitā, kas pierāda, ka vardarbība pret sievietēm palielinās;
- E. tā kā galēja nabadzība palielina vardarbības un cita veida izmantošanas risku, liedzot sievietēm pilnībā iesaistīties visās dzīves jomās un panākt dzimumu līdztiesību;
- F. tā kā lielāka neatkarība un līdzdalība sociālajās un ekonomiskajās norisēs samazina sieviešu neaizsargātību un ar dzimumu saistītu vardarbību;
- G. tā kā aizvien plašāka tiešsaistes sociālo tīklu izmantošana nesēn ir radījusi jaunus stereotipus, diskriminācijas un vardarbības veidus, piemēram, ļaunprātīgas iedraudzināšanas paņēmienus, kas vērsti īpaši pret pusaudžiem;
- H. tā kā jaunāko paaudžu vidū vēl aizvien pastāv diskriminējoša attieksme pret dzimumu lomu; vienaudži un pārējā sabiedrība joprojām vaino un stigmatizē jaunās sievietes, kuras ir vardarbības upuri;
- I. tā kā vardarbība traumē ikvienu cilvēku — vīrieti, sievieti vai bērnu —, taču ar dzimumu saistītu vardarbību visbiežāk īsteno vīrieši pret sievietēm un meitenēm, un šāda vardarbība vienlaikus gan atspoguļo un pastiprina starp vīriešiem un sievietēm valdošo nevienlīdzību, gan apdraud cietušo veselību, cieņu, drošību un neatkarību;
- J. tā kā jāpievērš uzmanība bērniem, kuri bijuši liecinieki vardarbībai pret tuvu radnieku, un jāsniedz viņiem aprūpe kā nepieciešamā psiholoģiskā ārstēšana un sociālās palīdzības nodrošināšana, turklāt pastāv liels risks, ka vardarbību pieredzējušiem bērniem rodas emocionālas un attiecību problēmas;
- K. tā kā sievietēm, kas cietušas ar dzimumu saistītā vardarbībā, un viņu bērniem bieži ir vajadzīgs īpašs atbalsts un aizsardzība, jo saistībā ar šādu vardarbību pastāv ļoti liels risks, ka cietušie pastarpināti un atkārtoti kļūs par vardarbības upuriem, tiks iebiedēti vai notiks atriebība pret viņiem;
- L. tā kā sievietēm un bērniem, kas piedzīvo vardarbību, ir vajadzīgas īpašas patvēruma vietas, kur viņiem piedāvātu atbilstošus veselības aprūpes pakalpojumus, juridisko palīdzību un psiholoģiskas konsultācijas un terapiju; tā kā dalībvalstīm būtu jāpiešķir pienācīgs finansējums sieviešu patvēruma vietām;
- M. tā kā vīriešu vardarbība pret sievietēm ietekmē sieviešu statusu sabiedrībā un viņu pašnoteikšanos attiecībā uz sieviešu veselības stāvokli, nodarbinātības un izglītības iespējām, iesaistīšanos sabiedriskajos un kultūras pasākumos, materiālo neatkarību, līdzdalību sabiedriskajā un politiskajā dzīvē un lēmumu pieņemšanā, kā arī attiecības ar vīriešiem un pašcieņu;

- N. tā kā vardarbība pret sievietēm var radīt smagas fiziskas un psiholoģiskas ciešanas un kaitēt sieviešu un meiteņu vispārējam veselības stāvoklim, tostarp reproduktīvajai un seksuālajai veselībai, un dažos gadījumos izraisīt nāvi, ko dēvē arī par feminicīdu;
- O. tā kā, lai cīnītos ar vardarbību pret sievietēm un vardarbību dzimuma dēļ, ir vajadzīga izglītība un apmācība no ļoti agrīna vecuma, jo izglītošana jaunos cilvēkos attīsta prasmes izturēties ar cieņu pret saviem partneriem neatkarīgi no dzimuma, kā arī izprast vienlīdzības principus;
- P. tā kā vardarbība pret sievietēm izpaužas aizvien nepieņemamākos veidos, tostarp kā sieviešu līdzdalība grupās, kuras organizē sieviešu tirdzniecību seksuālas izmantošanas nolūkā;
- Q. tā kā pētījumos par vardarbību pret sievietēm tiek lēsts, ka viena piektā līdz viena ceturtdaļa Eiropas sieviešu, būdamas pieaugušas, vismaz vienu reizi ir piedzīvojušas fizisku vardarbību un vairāk nekā desmitā daļa sieviešu ir cietušas no seksuālas vardarbības ar spēka pielietojumu¹;
- R. tā kā saskaņā ar Eiropas pievienotās vērtības novērtējumu gada izmaksas, kas Eiropas Savienībā 2011. gadā radās saistībā ar vardarbību, kura vērsta pret sievietēm dzimuma dēļ, sasniedza EUR 228 miljardus (t. i., 1,8 % no ES IKP), no kuriem EUR 45 miljardi ir sabiedriskie un valsts pakalpojumi un EUR 24 miljardi ir zaudētie ekonomikas rezultāti;
- S. tā kā Pamattiesību aģentūra 2013. gada martā publicēja daļu no provizoriskiem rezultātiem, kuri iegūti aģentūras veiktā Eiropas apsekojumā par vardarbību pret sievietēm un kuri cita starpā liecina, ka četras piektdaļas no sievietēm pēc visnopietnākajiem vardarbības incidentiem, ko paveikuši cilvēki, kuri nav šo sieviešu partneri, nav vērsušās nevienā dienestā, lai saņemtu, piemēram, veselības aprūpi, sociālos pakalpojumus vai atbalstu upuriem; sievietes, kuras ir meklējušas palīdzību, galvenokārt ir vērsušās pie medicīniskās palīdzības dienestiem, un tas uzskatāmi parāda, ka ir jānodrošina, lai veselības aprūpes speciālisti spētu apmierināt vardarbības upuru vajadzības; divas piektdaļas šo sieviešu nezināja, ka pastāv tiesību akti vai politiskas iniciatīvas, kas paredz viņu aizsardzību gadījumos, kad vardarbība notiek ģimenē, bet puse cietušo sieviešu nezināja neko par preventīviem tiesību aktiem vai iniciatīvām;
- T. tā kā Komisija Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģijā (2010.–2015.) uzsvēra, ka ar dzimumu saistīta vardarbība ir viena no svarīgākajām problēmām, kas jārisina, lai panāktu patiesu dzimumu līdztiesību;
- U. tā kā Lisabonas līgumā noteiktais tiesiskais regulējums piedāvā jaunas iespējas uzlabot sadarbību krimināltiesību politikas jomā ES līmenī, ļaujot iestādēm un dalībvalstīm sadarboties uz drošiem pamatiem, lai izveidotu kopēju ES juridisko kultūru cīņā pret visu veidu vardarbību pret sievietēm un sieviešu diskrimināciju, ievērojot valstu juridiskās sistēmas un tradīcijas, bet neaizstājot tās;
- V. tā kā izpratnes veicināšana un mobilizēšana, tostarp izmantojot plašsaziņas līdzekļus un sociālos plašsaziņas līdzekļus, ir svarīga efektīvas novēršanas stratēģijas sastāvdaļa;

---

¹ Eiropas Padomes Darba grupa vardarbības pret sievietēm, tostarp vardarbības ģimenē, apkarošanas jautājumos (EG-TFV), „Noslēguma ziņojums par darbību”, 2008. gada septembris.

- W. tā kā vardarbību pret sievietēm nav iespējams izskaust ar vienreizēju intervences pasākumu, taču ir iespējams ievērojami uzlabot izpratni un mazināt šādu vardarbību un tās radītās sekas, apvienojot dažādus ar infrastruktūru saistītus, juridiskus un tiesiskus pasākumus, tiesību piemērošanu, kultūras, izglītojošus un sociālus pasākumus, veselības aprūpi un citas ar pakalpojumiem saistītas darbības;
- X. tā kā seši nedalāmie mērķi, kas ir pamatā visiem vardarbības pret sievietēm apkarošanas pasākumiem, ir politika, novēršana, aizsardzība, saukšana pie atbildības, noteikumi un partnerība;
- Y. tā kā ir svarīgi pastiprināt darbības pret industriju, kas jaunas meitenes un sievietes uzskata par seksuālu objektu;
- Z. tā kā sievietes Savienībā nav vienādi aizsargātas pret vīriešu vardarbību, jo dalībvalstīs pastāv atšķirīgi politikas virzieni un tiesību akti, īpaši attiecībā uz to nodarījumu definēšanu un tiesību aktu darbības jomu, un tāpēc viņas ir neaizsargātas pret šādu vardarbību;
- AA. tā kā tādu faktoru dēļ kā rase, tautība, ticība vai pārliecība, veselība, civilstāvoklis, mājoklis, imigranta statuss, vecums, invaliditāte, šķira, seksuālā orientācija un dzimumidentitāte sievietēm var būt īpašas vajadzības un viņas ir neaizsargātākas pret diskrimināciju vairāku iemeslu dēļ;
- AB. tā kā sievietes bieži vien neziņo par pārciesto vardarbību dzimuma dēļ, šādi rīkodamās sarežģītu un daudzveidīgu iemeslu dēļ, kas ietver psiholoģiskus, ekonomiskus, sociālus un kultūras faktorus, un tāpēc, ka viņas varbūt neuzticas policijas, tiesību sistēmas un sociālo un veselības aprūpes dienestu spējai sniegt viņām konkrētu palīdzību; tā kā dažos gadījumos iestādes uzskata, ka ar dzimumu saistīta vardarbība ir ģimenes problēma un tāpēc to var atrisināt šajā līmenī;
- AC. tā kā šajās diskusijās galvenā uzmanība būtu jāpievērš reproduktīvās veselības politikai;
- AD. tā kā būtiski ir ievākt kvalitatīvus un kvantitatīvus datus, aptverot visus problēmas aspektus, lai pilnībā apzinātos pret sievietēm vērstās vardarbības patiesos apjomus Savienībā un līdz ar to izstrādāt efektīvus politikas virzienus;
- AE. tā kā Eiropas Parlamenta 2012. gada 12. decembrī paustais noraidījums attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas statistiku attiecībā uz noziegumdrošības sajūtu¹ atkārtoti liecina, ka nepieciešams sagatavot jaunu ES tiesību akta priekšlikumu, kas izveidotu saskaņotu sistēmu, lai apkopotu statistikas datus par vardarbību pret sievietēm dalībvalstīs, un tā kā Padome savos 2012. gada decembra secinājumos aicināja uzlabot tādu salīdzināmu, uzticamu un regulāri atjauninātu datu apkopošanu un izplatīšanu, kuri attiecas uz visiem vardarbības veidiem pret sievietēm gan valstu, gan ES līmenī;
- AF. tā kā sieviešu dzimumorgānu kropļošana ir starptautiski atzīta par cilvēktiesību pārkāpumu, meiteņu un sieviešu spīdzināšanas veidu un tā atspoguļo dziļi iesakņojušos nevienlīdzību starp dzimumiem; tā kā sieviešu dzimumorgānu kropļošana ir galēja

---

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0494.

sieviešu diskriminācija, kas gandrīz vienmēr tiek īstenota nepilngadīgām meitenēm un ir bērnu tiesību pārkāpums;

- AG. tā kā, ņemot vērā sekas, kādas prostitūcija atstāj uz sieviešu fizisko un garīgo veselību, jo īpaši ja tā ir piespiedu prostitūcija un sieviešu tirdzniecība prostitūcijas nolūkā, var uzskatīt, ka prostitūcija ir pret sievietēm vērsta vardarbības veids;
- AH. tā kā Savienības robežās pieaug bīstama tendence nogalināt goda aizstāvības dēļ un šī tendence ietekmē galvenokārt jaunas meitenes;
- AI. tā kā ļaunprātības pret gados veciem cilvēkiem starptautiski ir atzītas par gados vecāku sieviešu cilvēktiesību pārkāpumu un ir atzīta arī nepieciešamība novērst un apkarot ļaunprātības pret gados veciem cilvēkiem visās ES valstīs;
- AJ. tā kā tas, ka ir pieņemtas ES pamatnostādnes saistībā ar vardarbību pret sievietēm un meitenēm un jebkādas pret viņām vērsta diskriminācijas apkarošanu, kā arī ES Stratēģiskajā satvarā par cilvēktiesībām un rīcības plānā ir iekļauta īpaša nodaļa par sieviešu aizsardzību pret vardarbību dzimuma dēļ, apliecina ES nepārprotamo politisko gribu risināt jautājumu par sieviešu tiesībām kā prioritāti un šajā jomā īstenot ilgtermiņa rīcību; tā kā cilvēktiesību politikas virzienu iekšējās un ārējās dimensijas saskaņošana dažreiz var atklāt plaisu starp vārdiem un rīcību;
- AK. tā kā saskaņā ar Komisijas un *Amnesty International* ziņojumiem sieviešu dzimumorgānu kropļošana ir skārusi simtiem tūkstošu sieviešu un meiteņu Eiropā un visbiežāk minētais upuru skaits ir 500 000; tā kā atšķirības starp dalībvalstu juridiskajiem noteikumiem rada tā dēvēto pārrobežu „sieviešu dzimumorgānu kropļošanas tūrismu” Eiropas Savienībā;
- AL. tā kā ES ir nepārtraukti jāstrādā ar trešām valstīm, lai izskaustu sieviešu dzimumorgānu kropļošanas vardarbīgo praksi; tā kā dalībvalstīm un trešām valstīm, kuru valsts tiesību aktos sieviešu dzimumorgānu kropļošana ir atzīta par krimināli sodāmu nodarījumu, būtu jārīkojas saskaņā ar šiem tiesību aktiem,
1. prasa Komisijai līdz 2014. gada beigām, pamatojoties uz LESD darbību 84. pantu, iesniegt akta priekšlikumu, ar ko nosaka pasākumus, lai veicinātu un atbalstītu dalībvalstu rīcību vardarbības pret sievietēm un meitenēm novēršanas jomā, ievērojot pielikumā iekļautos sīki izstrādātos ieteikumus;
  2. aicina Komisiju iesniegt pārskatītu priekšlikumu regulai par Eiropas statistiku, kurā pievērstos vardarbīgiem noziegumiem un ietvertu saskaņotu sistēmu, lai dalībvalstīs apkopotu statistikas datus par vardarbību dzimuma dēļ;
  3. prasa Padomei aktivizēt pārejas klauzulu, pieņemot vienprātīgu lēmumu, ar ko noteiktu, ka vardarbība pret sievietēm un meitenēm (un citu veidu vardarbība dzimuma dēļ) ir noziedzuma veids, kas minēts LESD 83. panta 1. punktā;
  4. aicina Padomi, tiklīdz tā būs novērtējusi Stambulas konvencijas par vardarbību pret sievietēm iespējamo ietekmi un pievienoto vērtību, veicināt tās ratifikāciju dalībvalstīs un sākt ES procedūru par pievienošanu šai konvencijai;
  5. prasa Komisijai iesniegt ES mēroga stratēģiju un rīcības plānu par to, kā apkarot pret sievietēm un meitenēm vērstu visu veidu vardarbību, kas 2010. gadā bija paredzēts rīcības

plānā, ar kuru īsteno Stokholmas programmu ar mērķi konkrēti un efektīvi aizsargāt sieviešu integritāti, vienlīdzību (LES 2. pants) un labklājību (LES 3. panta 1. punkts) brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, īpaši pievēršot uzmanību sieviešu informēšanai par viņu tiesībām un vīriešu un zēnu (jau no agrīna vecuma) informēšanai par nepieciešamību cienīt sieviešu fizisko un psiholoģisko integritāti, lai tādējādi palīdzētu novērst šādu vardarbību, uzsverot vajadzību sniegt policijas un tiesu iestāžu darbiniekiem pienācīgu apmācību darbam ar specifiskajām ar dzimumu saistītās vardarbības problēmām, un mudinot dalībvalstis veikt pasākumus, lai palīdzētu cietušajiem atjaunot savu dzīvi un atgūt pašapziņu nolūkā pasargāt viņus no turpmākas neaizsargātības vai atkarības; uzskata, ka šādā stratēģijā īpaša uzmanība būtu jāpievērš neaizsargātajām iedzīvotāju grupām, piemēram, vecākiem cilvēkiem, personām ar invaliditāti, imigrantiem un LGBT (lesbietēm, gejiem, biseksuāļiem un transpersonām), un tajā būtu arī jāparedz pasākumi vardarbību piedzīvojušo bērnu aizsardzībai un šie bērni jāatzīst par noziegumu upuriem;

6. aicina Komisiju veicināt sadarbību starp dalībvalstīm un sieviešu NVO un organizācijām, lai sagatavotu un īstenotu efektīvu stratēģiju vardarbības pret sievietēm izskaušanai;
7. mudina Komisiju pieņemt pirmos pasākumus, lai izveidotu Eiropas centru pret sievietēm un meitenēm vērstas vardarbības novērošanai, kuram izmantotu esošās iestāžu struktūras (Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts (*EIGE*)) un kuru vadītu ES koordinators pret sievietēm un meitenēm vērstas vardarbības apkarošanā;
8. mudina Komisiju nākamo trīs gadu laikā noteikt ES gadu pret sievietēm un meitenēm vērstas vardarbības izbeigšanai, lai vairotu iedzīvotāju un visu politiķu izpratni par šo plaši izplatīto problēmu, kas skar visas dalībvalstis, nolūkā sagatavot skaidru rīcības plānu vardarbības pret sievietēm izbeigšanai;
9. aicina dalībvalstis apkarot nogalināšanu goda aizstāvības dēļ, nodrošinot izglītošanu un patvērumu iespējamajiem upuriem, kā arī aktīvi organizējot izpratnes veicināšanas kampaņas par šo galējo cilvēktiesību pārkāpuma veidu un to traģiski bojā gājušo skaitu, kuri ir nogalināti goda aizstāvības dēļ;
10. aicina dalībvalstis un ieinteresētās puses, sadarbojoties ar Komisiju, palīdzēt izplatīt informāciju par ES programmām un finansējumu, kas saskaņā ar šīm programmām ir pieejams vardarbības pret sievietēm apkarošanai;
11. apstiprina, ka šajos ieteikumos ir ievērotas pamattiesības, subsidiaritātes princips un proporcionalitātes princips;
12. uzskata, ka ar pieprasīto priekšlikumu saistītie finansiālie izdevumi jāsedz no Savienības budžeta III iedaļas (nodrošinot pilnīgu papildināmību ar pašreizējo budžeta pozīciju, kas attiecas uz šā priekšlikuma tematu);
13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un pielikumā izklāstītos sīki izstrādātos ieteikumus Komisijai un Padomei, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Padomei un *EIGE*.

REZOLŪCIJAS PIELIKUMS:

SĪKI IZSTRĀDĀTI IETEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ PIEPRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU

1. ieteikums par paredzētās regulas mērķi un darbības jomu

Regulas mērķim vajadzētu būt noteikt pasākumus, kuri veicina un atbalsta dalībvalstu rīcību ar dzimumu saistītas vardarbības novēršanas jomā.

Ar dzimumu saistīta vardarbība būtu jāuzskata (kā jau norādīts Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvā 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI) par vardarbību, kas ir vērsta pret personu minētās personas dzimuma, dzimumidentitātes vai dzimuma izpausmes dēļ vai kas nesamērīgā pārsvarā skar konkrēta dzimuma personas. Tās rezultātā cietušajam var rasties fizisks, seksuāls, emocionāls vai psiholoģisks kaitējums vai ekonomisks zaudējums, un tā var ietvert vardarbību tuvās attiecībās, seksuālu vardarbību (tostarp izvarošanu, vardarbīgu dzimumtieksmes apmierināšanu un uzmākšanos), cilvēku tirdzniecību, verdzību, kā arī dažādus kaitējošu darbību veidus, piemēram, piespiedu laulības, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu un tā dēvētos goda aizstāvības noziegumus.

2. ieteikums par novēršanas un apkarošanas pasākumiem

Dalībvalstīm būtu jāizstrādā virkne pasākumu, lai novērstu ar dzimumu saistītu vardarbību pret sievietēm un meitenēm. Proti, dalībvalstīm būtu:

- jāizstrādā, jāīsteno un jānovērtē tādas vispusīgas gada stratēģijas un programmas, tostarp valsts izglītības programmas un apmācība skolotājiem un atpūtas nozares profesionāļiem, kuras būtu vērstas uz to šķēršļu likvidēšanu, kuri liedz sievietēm un meitenēm vispusīgi izmantot savas tiesības un brīvību no vardarbības, un uz būtisku izmaiņu panākšanu sabiedrības attieksmē un kultūras paražās;
- jāveic attiecīgi pētījumi par vardarbību dzimuma dēļ, tostarp par vardarbības cēloņiem un motīviem, jāapkopo un jāanalizē dati, vienlaikus cenšoties standartizēt ar dzimumu saistītas vardarbības reģistrēšanas kritērijus, lai apkopotie dati būtu salīdzināmi;
- jāorganizē apmācība ierēdņiem un profesionāļiem — tostarp tiesībaizsardzības, sociālās labklājības, bērnu (no vardarbības cietušo bērnu vai tās aculiecinieku) labklājības, veselības aprūpes un neatliekamās palīdzības centru darbiniekiem —, kuri, visticamāk, saskarsies ar gadījumiem, kad notikusi ar dzimumu saistīta vardarbība, lai konstatētu, identificētu un pienācīgi risinātu šādus gadījumus, īpašu uzmanību pievēršot cietušo vajadzībām un tiesībām;
- jāapmainās ar zināšanām, pieredzi, informāciju un labākajām praksēm ar Eiropas Savienības Noziedzības novēršanas tīkla (*EUCPN*) starpniecību;
- jāorganizē izpratnes veicināšanas kampaņas, tostarp kampaņas, kas īpaši paredzētas vīriešiem, apspriežoties un attiecīgos gadījumos sadarbībā ar NVO, plašsaziņas līdzekļiem un citām ieinteresētajām personām;
- jāizveido un jāatbalsta valsts palīdzības bezmaksas tālrunu dienesti ar specializētu

personālu, ja tādu vēl nav;

- jānodrošina, ka ir pieejamas specializētas patvēruma vietas (paredzētas gan kā pirmais palīdzības kontaktpunkts, gan sievietēm droša vieta, kurā tiek veicinātas viņu tiesības), un tās jāaprīko ar infrastruktūru un pienācīgi apmācītiem darbiniekiem, piedāvājot vietas vismaz 1 sievietei uz katriem 10 000 iedzīvotāju;
- jāsniedz atbalsts sieviešu NVO un pilsoniskajai sabiedrībai, kas strādā, lai novērstu ar dzimumu saistītu vardarbību pret sievietēm un meitenēm;

3. ieteikums par valsts referentiem vai līdzvērtīgiem mehānismiem

Viena gada laikā pēc regulas stāšanās spēkā dalībvalstīm būtu jāīsteno vajadzīgie pasākumi, lai ieceltu valsts referentus vai izveidotu līdzvērtīgus mehānismus. Šādu mehānismu uzdevumiem būtu jāietver ar dzimumu saistītas vardarbības tendenču novērtējums, to pasākumu rezultātu izvērtēšana, kas īstenoti, lai ar dzimumu saistītu vardarbību apkarotu valsts un vietējā līmenī, kā arī statistikas datu apkopošana un gada ziņojuma sniegšana Komisijai un Eiropas Parlamenta kompetentajām komitejām.

4. ieteikums par Savienības stratēģijas vardarbības pret sievietēm apkarošanai koordinēšanu

Lai sekmētu saskaņotu un konsolidētu Savienības stratēģiju ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošanai, dalībvalstīm 3. ieteikumā minētā informācija būtu jānosūta Komisijai.

5. ieteikums par ziņojumu sniegšanu

Sākot no otrā gada pēc šīs regulas stāšanās spēkā, Komisija līdz katra gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē, kādā mērā dalībvalstis ir īstenojušas pasākumus saskaņā ar šo regulu.

Ziņojumā uzskaita īstenotos pasākumus un uzsver labas prakses piemērus.

6. ieteikums par pilsoniskās sabiedrības foruma izveidi

Komisija uztur ciešu dialogu ar attiecīgajām pilsoniskās sabiedrības organizācijām un attiecīgajām kompetentajām struktūrām, kas darbojas ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošanas jomā vietējā, reģionālā, valsts, Eiropas vai starptautiskā līmenī un šim nolūkam izveido pilsoniskās sabiedrības forumu.

Forums būs mehānisms informācijas apmaiņai un zināšanu apkopošanai. Tas nodrošinās ciešu dialogu starp Savienības iestādēm un attiecīgajām ieinteresētajām personām.

Saskaņā ar šā ieteikuma pirmo daļu forumā varēs iesaistīties attiecīgās ieinteresētās personas, un foruma biedri sapulcēsies vismaz reizi gadā.

7. ieteikums par finansiālo atbalstu

Ar regulu būtu jāizveido finansiālā atbalsta avots Savienības budžeta (III iedaļas) ietvaros 3. ieteikumā uzskaitītajām darbībām.